

Kiekvieną darbininką, kolūkietį ar inteli- gentą džiugina Tarybų Lietuvos laimėjimai pra- monės, žemės ūkio ir kul- tūros srityse. Iš tikrųjų sunku nupasakoti, kokie didžiuliai pakitimai įvy- ko respublikoje ir konk- rečiai mūsų rajone per dvidešimt tarybų val- džios gyvavimo metų. Nėbėra tamsaus, atsilik- usio kaimo. Dabar kol- ūkių laukuose pamatysi galingus traktorius, kom- bainus ir ki- tą žemės ūkio techniką. Kul- tūros na-

mai, bibliotekos, klubai- skaityklos ir kitos kul- tūrinės įstaigos irgi skir- tos darbo žmonių dvasi- niams poreikiams ten- kinti. Visa tai pasiekta dėka nuolatinių ir nesa- vanaudiškos broliškųjų tautų paramos, dėka Ko- munistų partijos ir Ta- rybinės vyriausybės tė- viško rūpinimosi darbo žmogumi.

Todėl mūsų rajono darbo žmonės, sutikda- mi Tarybų Lietuvos 20- metį, pasiryžę šauniai, pašaukiojančiu darbu atsidėkoti Tarybinei vy- riausybei, visoms broliš- kosioms tautoms. Velti- nių fabriko „Spartakas“ dirbančiųjų kolektyvas, įsijungęs į socialistinį lenktyniavimą artėjančio įžymaus jubilėjaus gar- bei, šių metų penkių mė- nesių bendrosios pro- dukcijos gamybos planą įvykdė 113 procentų. Virš plano jie pagamino daugiau negu 6000 po- rų veltinių ir 12 tonų statybinio veltinio. Iki liepos 21-osios, Tarybų Lietuvos dvidešimtmečio, įmonės dirbantieji pasi- ryžę įvykdyti 7 mėnesių gamybinę programą.

Onos Stanžienės brigada

Medvilnės ver- pimo cechą. Ant tūkstančių greitai besisukančių špū- lių vyniojasi bal- ti, ploni siūlai. Slenka minutės. Spūlės vis pilnėja ir storėja. Paga- laui jos, tiek išsi- pučia, jog atrodo nebegalės sutal- pinti daugiau nė vienos vijos. Tuo laiku prie mašinų ateina nuėmėjos, kurios pakeičia priverptas špūles tuščiomis.

Vienai tokių nuėmėjų brigadai „Trinių“ medvilnės verpimo fabrike vadovauja Socialistinio Darbo Didvyrė Ona Stanžienė. Tai prityrusi gamybininkė, jau dešimtus metus dirbanti fabrike.

Dvidešimt šešias verpimo mašinas aptarnauja Darbo Didvyrės brigada. Per pa- mainą keturios moterys pakeičia priverptas špūles tuščiomis apie 40 kartų. Vie- nam nuėmimui atlikti skiriamos keturios minutės. O. Stanžienės brigada tam su- gaišta tik tris ir net dvi su puse minutės. Sutaupyta laikas leidžia papildomai suverpti per metus daugiau kaip 1.500 kilogramų verpalų.

Maždaug prieš du mėnesius O. Stanžienė, sekama patriotiniu Valentino Gaganovo pavyzdžiu, pradėjo vadovauti nuėmėjų brigadai, sudarytai iš atsiliku- sių darbininkių. Dabar šios brigados atsiliekanti nebepavadinasi.

— Greitai mano mokinės aplenks mane. Bet aš tuo džiaugiuosi: mano pastan- gos nenuėjo veltui, — sako O. Stanžienė.

Visų šalių proletarai, vienykitės!

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DŽD TARYBOS ORGANAS

1960 m.

birželio

2 d.

Ketvirtadienis

Nr. 45 (1132)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

ŠAUNIAIS DARBAIS APVAINIKUOKIME DVIDEŠIMTMEČI

„Anykščių vyno“ ga- myklos dirbantieji birže- lio pabaigoje gauna nau- ją dovaną — erdviame prlestate pradės veikti fermentacijos cechą. Gamyklės dirbančiųjų kolektyvas, sutikdamas šlovingą respublikos dvidešimtmetį, įsisavins lietuviško mėsos gamy- bą, daugiau išleis natū- ralaus vyno.

Naujomis darbo do- vanomis išymiają lietu- vių tautos sukaktį ruo- šiasi sutikti ir mūsų ra- jono žemdirbiai. „Leni- no keliu“ kolūkyje pra- dėta statyti nauja aštuon- metė mokykla. Svėdasų

vidurinės mokyklos 20 mokslėivių jau padavė pareiškimus, kuriuose prašo pasiųsti juos į „Lenino keliu“ kolūkį talkininkauti naujosios mokyklos statyboje. Tai iš tikrųjų džiuginantis reiškinys.

Ellėje rajono kolūkių gyvulininkystės darbuo- tojai slekia kuo daugiau pagaminti gyvulininkys- tės produktų. „Anykš- čių šilėlio“, „Pergalės“, „Surdegio“ ir kitų kol- ūkių gyvulių augintojai garbingai vykdo savo duotąjį žodį.

Kova už gausaus der- liaus išauginimą, mėsos

ir pieno gamybos didi- nimą, už prisilmtų so- cialistinių išpareigoji- mų įvykdymą bus ge- riausia kolūkinio kaimo žmonių dovana artė- jančiam Tarybų Lietu- vos jubilėjui.

Kiekvieno įmonės darbininko garbės reika- las — įvykdyti ir viršy- ti gamybinės užduotis, kelti išleidžiamoslos pro- dukcijos kokybę, mažinti jos savikainą.

Tad šauniais darbais apvainikuosime artėjan- ti Tarybų Lietuvos dvide- šimtmetį!

KARŠTOS DIENOS

(Reportažas)

Ekarštis karštelis. Net saulė tartum ištirpo kaitinto švino spalvos danguje. Gera dar, kad neseniai palijo. Vasarą sužaliavo, pa- vydziai slepia pavėsiuke dirvą. Ir lineliai links- mai stiebiasi į saulę.

Justas Baniūnas brūkš- teli nuo kaktos prakaito

rasą ir vėl kopia į kal- nelį.

— Ei, vyre, lukterk, — sustabdo priešpie- šais besileidžiantį nuo kalvutės Paškevičių.

Tas įtempla vadeles. Bėris sustoja. Muisto galva. O Paškevičius, jaunas vaikinai, rudai įdegintu veidu, nerūpes- tingai iš po beretės iš- slydusią plaukų sruoga klausiamai žiūri į briga- dininką.

— Daug dar nenu- purkšto javo?

— Nemažai.

— O jūs paskubėtu- mėt. Arklius ir pasikeis- ti galima. Ryt purkštu- vus teks Strazdo briga- dai perduoti.

— Tai kad...

— Teks perduoti. Valdyba patvarkė.

Paškevičius mintyse skaičiuoja dar neapi- purkštus „Dikoteksu“ hektarus. Jei taip ir Ja- nukėnas paskubėtų, ko gero iki rytdienos visa-

me lauke piktžolės būtų išnuodytos.

— Tai kaip — baig- sit? — spiria brigadinin- kas.

— O kad ryt-poryt purkštuvus pasilaikius. a? — mirteli Paškevi- čius.

Baniūnas paniursta.

— Tu, vyre, nemirk- člok Reikalas čia rimtas. Tas „ryt-poryt“ Strazdui gali labai skaudžiai į derlių atsiliiepti...

— Ir mums piktą vietą užleisti.

Baniūnas įdėmiai pa- žvelgia jaunuoliui į akis. Palinguoja galva.

— Niekus, vaikine, kalbi. Kolūkie aruodas bėdras.

— Kad taip, tai baig- sim.

Paškevičius paragina arkli, o Baniūnas užlipa į kalvutę ir apsidairo.

Gražiai sužaliavę pa- sėliai. Pro linelių žėl- menėlius dar įžiūrėti dirvą, na o miežiai taip iškerioję, kad tik veria sodriu žalumu akį, tik mainosi visokiom spal- vom saulės jūroje — žiūrėk ir neatsižiūrėsi.

Bet ne vien Justo brigadoj vasarą gra- žus. Ir Strazdo, ir Dap- kevičiaus brigadų lau- kuose tartum ne vasarą- jus, o žalias mūras iš po išmoningų mūrininko rankų keliai.

Oi dar teks pasisteng- ti!

Susirėmė šiais metais lenktyniauti Baniūno, Strazdo ir Dapkevičiaus

Piktžolės keroja

Pažvelk į J. Zemaitės vardo kolūkie laukus — vien tik žalią kilimą pa- matysi. Bet tas žalumas apgaulingas. Prašokusios miežius, kviečius ir avižas, pasėliuose aukštyn stiepla- si usnys, pienės ir svėrės. Kaip kolūkie valdyba rū- pinasi vasarą priežiū- ra?

— Kol kas nieko neda- rėme, — aiškina agrono- mas Alf. Klivickas.

— Baigsim pavasario darbus ir visas moteris pasiųsim į laukus, — pri- deda kolūkie pirmininkas J. Kapturauskas.

— Kokiomis priemonė- mis naikinsite piktžolės? — pasiteiraujame.

— Badysime, rausime.

Piktžolių naikinimas rankomis — atgyvenęs da- lykas. Deja, kolūkis žle- mą nepasirūpino herbici- dų, neturi purkštuvų. Kol- ūkiečiams į pagalbą pasi-

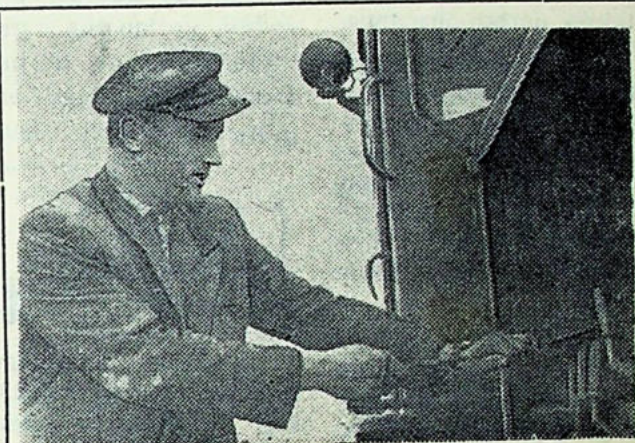
siūle Anykščių MMS. Į kolūkie atvykusi agronomė A. Kadžiulytė apžiūrėjo pasėlius ir pažadėjo išskir- ti reikiamą kiekį herbici- dų, atsiųsti į kolūkie me- chanizatorių, kuris apli- purkštų pasėlius chemika- lais. Bet kolūkie agrono- mas Alf. Klivickas ir pir- mininkas J. Kapturauskas tik paniurnėjo:

— Neįpratę taip dary- ti. Gal apsieisim be jūsų pagalbos.

Sutartis dėl piktžolių naikinimo su MMS dar ne- sudaryta, kolūkyje nenu- matytos konkrečios prie- monės šiam darbu.

Ką galvojate, J. Zema- itės vardo kolūkie žemdir- biai? Siemet gi jūs užsi- planavote gauti po 10 cent grūdų iš kiekvieno hekta- ro. Kai piktžolės pasėliuose keros, išpareigojimų ne- įvykdysite.

S. Šilainis

Komjaunuolis Zacharijus Smertjevas „Draugys- tės“ kolūkie laukus vagoja jau šeštus metus. Šį pava- sarį jis itin gerai pasidarbo. Kur praėjo jo valruo- jamas traktorius, ten išdygo vėslūs kviečiai, sužalia- vo linai, plyti lygiai suartų bulvių laukas.

Nelengvas traktorininko darbas. Bet neblogas ir uždarbis. Stal Zacharijus draugas Vilius Taranda nusipirko motociklą „Iž“. Už keletos mėnesių jau ir Smertjevo kieme stovėjo naujutėlis motociklas. Da- bar Zacharijus po darbo lanko motociklistų kursus.

Nuotraukoje: traktorininkas Zacharijus Smert- jevas ruošiasi sėti ant pilno žirgo.

J. Dilio tekstas ir nuotr.

brigados ne juokais. Jus- tinas Baniūnas trūks- plyš pasiryžęs brigados- pirmūnės vardą išlaikyti. Povilas Dapkevičius už- simojo atsigriebti už praėjusius metus. Gi Straz- das taip pat kietas, kaip riešutas. Nemanoma jis už- sileisti nei vienam, nei kitam.

Na ir darbavosi žmo- nės. Ir sunku pasakyti, kas gi čia pirmauja. Jei vienas anksčiau miežius pasėjo, tai kitas su linais visus pralenkė, o trečias kukurūzus pirmasis baigė sėti.

Ir dabar, kai pats pikt- žolių naikinimo įkarštis, nė vienas brigadininkas ramios valandėlės netu- ri. Čia, žiūrėk, „Diko- teksu“ baigi nupurkšti, o ten jau heksachloraną berti reikia. Vėl gi pa- pildomai pasėlius daug kur patrešti tenka, ku- kurūzus nuakėti, cukri- nių runkelių tarpueilius išpurenti. Na, ir iš viso:

— Puikumėlis. — pusbalsiu sumurma jis.

Bet jis negalėtų tvir- tinti, kad tokį lengvą, gaivų jausmą sukėlė vė- sos dvelktelejimas. Gera ir lengva širdyje, grei- čiausia, todėl, kad pul- kliais mostais kolūkie va- ro septynmečio pradalgį.

K. KAIRIOKSTIS „Pergalės“ kolūkie.

Partijos GIVENIMAS

Vaizdinei agitacijai — platų kelią

Nemažus socialistinius išpareigojimus antraisiais septynmečio metais prisimėmė mūsų rajono darbo žmonės. Parodant dirbančiųjų kovą už septynmečio plano pirmalaikį įvykdymą, didelis vaidmuo tenka vaizdinei agitacijai.

„Svėdasų“ kolūkio pirminė partinė organizacija atvirame susirinkime nutarė stenduose parodyti, už kokių gamybinių rodiklių kovoja kolūkiečiai šiais ūkiniais metais. Gražiai įrengtuose stenduose atsispindi ne tik rodikliai, bet ir pasakojama apie žmones, kolūkio darbo pirmūnus.

Štai keletas įrengtų stendų užrašų. Viena iš stendų skaitome: „Kiaulių šerikė Zosė Frankinienė išpareigoja 1960 metais nupenėti 250 bekonių“. Arba štai kitame stende skaitome:

„Karvių melžėja Ona Gražienė išpareigoja 1960 metais iš kiekvienos karvės primelžti po 2210 kg pieno. Sekime jos pavyzdžiu!“

Šiais metais „Svėdasų“ kolūkyje rimtai susirūpinta kukurūzais. Todėl vienam iš stendų mobilizuojami kolūkiečiai geram kukurūzų derliui gauti. Jame rašoma:

„Kukurūzai — pašarų bazės pagrindas. 52 ha plote gauti po 300 cent iš ha žaliosios ma-

sės — svarbiausias mūsų uždavinys“.

„Svėdasų“ kolūkio pavyzdžių pasekė „Ateities“ ir „Paryžiaus Komunos“ kolūkiai. Šių kolūkių teritorijoje įrengti stendai valdžiai pasakoja, už kokių gamybinių rodiklių kovoja kolūkiai 1960 metais ir kaip išaugo kolūkių ekonomika septynmečio metais.

Tačiau tokių pavyzdžių rajono kolūkiuose yra maža. Kiekviena rajono įmonė, kiekvienas kolūkis yra pajėgus savo teritorijoje įrengti ir stendus, ir mobilizuojančius šūkius, parodyti geriausius gamybininkus, jų darbą. Pirminės partinės organizacijos turi šiuo

Spaudos platinimo mėnuo

— Kiek kilometrų nuo Surdegio lig Anykščių? — paklausė keleivis surdegetį.

— Dvi dienos kello, — paaiškino šis.

— Kaip tai? — nesuprato pirmasis.

— Iš Anykščių spauda dvi dienas į Surdegį keliauja.

Sis pokalbis — ne anekdotas. Nėra linksnumo surdegetiams, kai vakarykščios dienos laikraščius skaito. Vieną dieną Surdegio ryšių skyriaus viršininkė Vl. Kirdienė skambina į Anykščius:

— „Komjaunimo tiesos“ negavom.

Kitą dieną nauja dalinė:

— „Tiesos“ neatvežė.

Anykščių ryšių kontoros viršininkė M. Korol teisinasi jau beveik pusę metų:

— Iš Vilniaus spaudą atveža pavėluotai. Nespėjam į traukinį pristatyti.

Kaip čia išsina; tos pačios dienos „Tiesą“ ar „Valstiečių laikraštį“ spėja nuvežti, o „Komjaunimo tiesos“ — ne?

ALMA-ATA. Komjauniole Alla Soldatova, dirbanti elektrosvirintoja gyvenamųjų namų statyboje, žymiai viršija išdirbio normas. Alma-Atos srities statybos-montavimo valdybos tresto Nr. 1 kolektyvas gerbia ją už didelę meilę darbui.

Alla atėjo į statybą, baigus devynias klases. Kaip ir dauguma jos draugų, ji pasiryžo dirbti, nenutraukdama mokymosi. Alla mokosi darbininkų jaunimo vidurinės mokyklos Nr. 8 dešimtoje klasėje.

Nuotraukoje: Alla Soldatova.

P. Kudriašovo (TASS) nuotr.

gėrybių kūrėjas — yra gerbiamas ir aukštinaamas. Labai yra svarbu, kad įmonėse ir kolūkiuose darbo pirmūnai būtų skatinami, skleidžiamas jų sukauptas darbo patyrimas.

Rimtą dėmesį reikalinga skirti Garbės lentoms. Apylinkių Tarybos drauge su kolūkių valdybomis gali bendromis jėgomis apylinkėse įrengti gražias Garbės lentas.

Konkrečiai vaizdinė agitacija padės mobilizuoti rajono dirbančiuosius sėkmingam gamybinių planų įgyvendinimui, auklės rajono darbo žmones komunizmo dvasioje.

Z. VALIAUSKAS
LKP rajono komiteto lektorius-konsultantas

Kam priklauso, tegu ir rūpinasi

Arba — atvirksčiai.

Kartais būna dar blogiau. Surdegio ryšinininkai skirsto, rūšiuoja laikraščius, žiūri — net kelių egzempliorių trūksta. Taip ir lieka prenumeratoriai be laikraščių.

Kai surdegetis pradėjo kelti triukšmą, viršininkė M. Korol pakambino LTSR Ryšių ministerijos eksploatacijos valdybos dispečeriui V. Budraitui ir susitarė, kad surdegetis gautų vakarykščios dienos spaudą.

Tas pats atsitiko ir su Rubikių ryšių agentūra. Utenos autotransporto

DARBŠTŪS KOMJAUNUOLIAI

Nepergausiusla Šventupio apylinkės „Zalgirio“ kolūkio komjaunimo organizacija. Joje tik 10 VLKJS narių. Bet tai darnus, ryžtingas, darbštus kolektyvas.

Kolūkio brigadininkas Stasiulionis gerasis žodžiais kalba apie komjaunuolius Talaikytę ir Vitkų, traktorininką Br. Jakšį. Tai darbštūs, pareigingi jaunuoliai. Juos visuomet rasite, kur sunkiausias ir skubiausias darbas. Brigadininkas žino: jei jau pavedei komjaunuoliams kokią darbą,

gali ir nebetikrinti. Darbas visuomet bus atliktas be priekaištų.

Anksčiau trūko tvarkos prie apylinkės tarybos būstinės. Nuoga čia buvo: maža medelių, nebuvo gėlių darželio. Komjaunuoliai organizavo sekmadienines talkas, įrengė gražius gėlių daržellus, pasodino daug medelių, gyvatvorę. Ypač nuoširdžiai pasidarbavo Guobys, Pocienė, Zagorskytė, Čičiūnaitė.

Dabar komjaunuoliai ruošiasi Dainų šventei. Dažnai po dienos darbo komjaunuoliai Talaikytę ir Vitkus skuba į kultūros namus, kur mokosi Dainų šventės repertuaro šokių.

Ir darbe, ir saviavelkioj komjaunuoliai visad pirmieji.

O. SKARDZIŪTE
Šventupio apylinkės bibliotekos vedėja

Pirmasis egzaminas

Gegužės 30 d. Anykščių J. Biliūno vardo vidurinėje mokykloje prasidėjo brandos atestato lietuvių kalbos ir literatūros egzaminas. Šį pavasarį egzaminą laiko 46 abiturientai. Dauguma jų pasirinko temą „Darbo valstiečių sąmonėjimo tema romane „Zemė maitintoja““.

Tą pat dieną lietuvių kalbos ir literatūros rašomąjį darbą rašė darbo jaunimo vidurinės mokyklos 15 abiturientų. Geriausiai rašomąjį parašė Z. Mikšys. Jo darbas įvertintas penketu.

J. KALMANTAS

Spaudos platinimo mėnuo

kontora nenorėjo „apsunkinti“ autobuso konduktorės, važinėjančios ruožu Anykščiai — Rubikiai, ir rajono ryšių kontoros darbuotojai nusiramino. Rubikiečiai gauna spaudą pavėluotai.

— Mes nekalti, — teisinasi M. Korol.

Gaunasi taip: nėra krautuvėje druskos — ne prekybininkai kalti, o kasyklų darbininkai.

Teisingai kalba ir surdegetis, ir rubikiečiai:

— Ne kaltininkų mums reikia, o naujosios spaudos.

Alf. BRIEDIS

St. VENCKUS

Jų atminimas liks amžinai gyvas

Pasipuošusi amžinu žalsvu rūbu, ošia Simonų giria. Tarsi milžinas, apglėbęs savo letenomis, giria prispaudė Plikiškių kaimelį prie Šventosios krantų. Nežinia nuo kada ir kodėl šis kaimelis taip vadinamas. Ar tik ne nuo to, kad čia į pamiškę išterpę pliki žemės lopeliai vien vėjo pustomu smiltynų geltonavo. O gal ir todėl, kad dauguma šio kaimelio šeimų iš kartos į kartą ir tos nedosnios smiltynų žemelės neturėjo. Jos neturėjo, užtat raumeninigas, gyslotas rankas turėjo. Ir parduodavo tėvas su paaugusiais sūnu-

mis savo raumenis vertelgoms, kuriuos viliojo Simonų giria, didžiulė, sakingomis pušimis ir aukštomis eglėmis turtinga giria.

Vos tik atbudus pavasariui Šventosios vandenys išnešdavo lytis, sielių vilkstinės viena po kitos slinkdavo upe Kauno link. Perdaug dosni Simonų giria buvo vertelgoms ir fabrikantams. Bet tarsi piktą pamotė ji tebuvo Plikiškių kaimo beturčiams. Už grašius, norėdami kaip nors šeimas pamaitinti, jie daug, neišpasakytai daug sūsaus prakaito išliejo, per žiemą ir vasarą be-

skirdami mišką, raudami kelmus. Ir iš kelmų vertelgos pliną lupę: sakingus pušų kelmus terpentino gamybai gabendavo, o kitus — lokomobiliams apkūrenti sunaudodavo. Pavasarį, vasarą ir rudenį rąstus nešdavo ir išnešdavo Šventoji, o plikiškiai, savo rankomis kirtę, niekad jų neturėjo. Pakrypusios, mažais langeliais grytelės liudijo apie jų skurdžią dalį.

Jonas Medvedjevas tikėjo ir netikėjo tuo, ką iš pusbrolio išgirdo. Šis, užsukęs vieną rytą jo trobelę, be įžangų išporino:

— Ruoškis, Jonai, Putnos žemės dalinti. Iš Simonų atvažiuoja matininkai — tau sklypą atrešim.

Nelaukta žinia sujaukino Joną. Sirdis pradėjo smarkiau plakti, gyslose užvirė kraujas.

— O kaip atsisiskaityt... už dyką žemės nieks?..

— Tarybų valdžia už dyką dalina, — pertraukė Titas Medvedjevas.

Pusbrolis visad būdavo teisus. Pats nemaža prakaito išliejęs, daug jaunystės gražiausių metų veltėdžiams pardavęs, beturčius užjautė ir jiems padėdavo. Paprastas miško darbininkas, 1940 metais tapęs Mikiškių apylinkės Tarybos pirmininku, stengėsi ir dabar palengvinti paprastų darbo žmonių gyvenimą.

Prisiminė Jonas, kaip 1939 metų vėlyvą rudėnį, raunant miške kelmus, jam pusbrolis tvirtino, jog greit išnaudojasi nebelups kalio, nes savo valdžią beturčiai turėsia.

Išsipildė pusbrolio žodžiai. Iš tikrųjų Tarybų valdžia gynė ir Jono Medvedjevo, ir Grigorijaus Pustelnikovo, ir kitų bežemių, buvusių samdomųjų darbininkų reikalus.

Mūsų rajono žmonės

Prie radijo imtuvo palinkusi jauno vaikinuko galva. Šalia jo stovi klientas ir neramiai žiūri į atneštą remontuoti radijo imtuvą. Viktoras įjungia elektros srovę, išsiklauso į aparato traškėjimą, užima.

— Įdėsim naują lemputę, pakelsime transformatorių, ir radijas vėl pulkiai gros — taria jis.

Iš tiesų, į rajono vietinio ūkio valdybos

radijo remonto dirbtuvę užsuka daug klientų. Jie, gal būt, ir žino, kad jaunas radijo remonto inžinierius Viktoras Cimbolistas atėjo į dirbtuvę baigęs J. Bilūno vardo vidurinę mokyklą. Dar besimokydamas septintoje klasėje, jis rinko radijo lempas, varžas ir pats

Gabus radistas

mėgino pasigaminti imtuvą. O kiek buvo džiaugsmo, kai jo rankomis sumontuotas radijas užgrojo. Nuo tada ir prasidėjo radijo kelias.

Vyresnėse klasėse Viktoras aktyviai dalyvauja radijo techniku būrelyje, gilina savo žinias šioje srityje. Jo mintys vien

tik tam ir buvo sutelktos.

Dabar Cimbolistas kas kart vis tobulinasi, moko ir dirba. Aišku, pasitaiko ir trūkumų. Bet Viktoras ateityje būtinai studijuos radiotechniką.

Nuotraukoje: Viktoras Cimbolistas. J. Dilio tekstas ir nuotr.

Aktyvus gamybininkas

Dauguma „Tarybinio artojo“ kolūkio žemdirbių su pagarba ir melle atsiliepia apie seniausią trečiosios laukininkystės brigados narį Joną Augustiną. Ir kaip gi ji negerbt, nemylėti, kai senukas, įkopus į 76-uosius savo amžiaus metus, darbuose vis dar neatsilieka nuo jaunųjų. Jis kas metal aktyviai dalyvauja sėjos, šienapūtės, derliaus nuėmimo, kūlmo ir kituose ūkiniuose darbuose. Praeitais metais Jono Augustino darbo knygutėje buvo įrašyta 160 darbdienų.

Šiuo metu senukas iš kolūkio centro brigados laukuose dirbantiems traktoriams vežioja kurą ir tepalus. Laisvalaikį jis irgi nesėdi rankas sunėręs. Senukas jau pagamino keliolika grėblių arčiau šienapūtėi.

Jonas Augustinas ne tik stropus gamybininkas, bet ir šeiminingas brigadininko patarėjas, pagalbininkas. Su senu žemdirbiu dažnai tariai brigadininkas.

— Smet užsibrėžiau porą šimtų darbdienų išdirbti. Ant krosnies gulėti negaliu, kai gimtąjame kolūkyje vyksta kova už septynmečio plano įvykdymą — kalba J. Augustinas.

St. SILIONAS

A. Kalnins

Zemės dalinimo komisija Jonui Medvedjevui, turėjusiam prie trobelės vos keturių arų darželį, atrėžė iš buožės Putnos 5 hektarų žemės sklypą.

Tartu iš slogaus miego pabudo gyvenimas Plikiškių, Mikierių ir aplinkiniuose kaimuose. Po darbo, prievakarių, o ypač sekmadieniais nerutildavo dainų ir armonikos garsai, nustelbdami Simonų girtos ošimą. Daug jaunimo susirinkdavo ties Mikieriais šventosios pakrantėje pažalsti tinklinio. Nerečiau čia rungtyniaudavo dviratininkai. Įvairių pramogų, linksmų vakariškių ar savišveikos ratelio pasirodymų suruošdavo apylinkės komjauniai. Komjaunimo organizacijos sekretorius Jonas Terechovas, komjaunuoliai Kristina Doronovaitė, Foma Doronovas pasakodavo jaunimui apie nueitą šlovingą komjaunimo kelią.

Džiugino apylinkės

Tarybos pirmininką Tita Medvedjevą linksmi kaimiečių vėdai, džiugino vaikai, nerūpestingai krykštaujant Mikierių pradinės mokyklos kieme. Visų užmirštas smetoninio režimo metais užkampis pradėjo alsuoti pilnakrauju gyvenimu. Tie, kurie dirbo miško kirtavietėse, gaudavo gerą atlyginimą. Ne vienoje šelmoje atsirado dviračiai, žmonės pasipuošė naujais drabužiais.

Nuo paauglio iki senio, pėsti ir dviračiais, papuoštais raudonuojančiais kaspalais ir vėlavėlėmis, skubėjo plikiškičiai į Simonis. Medžiai ir krūmokšniai dengė pirmajais išsprogusiais lapeliais. Gledras 1941-ųjų metų gegužės pirmosios rytas dar labiau pagyvino šventišką žmonių nuotaiką. Su muzika ir dainomis Plikiškių kaimo žmonės organizuoti atvyko į Simonų miestelį. Čia įvyko darbo žmonių šventel skirtas mitingas.

Ne vienas raukšlį išvaigotu veidu senukas, prisiminęs anksčiau patirtas skriaudas ir skurdą, šiuostėsi tādien nenorom betrykstančias iš akių ašaras. Tai buvo džiaugsmo ašaros.

Vien karščiausios padėkos žodžius Tarybų valdžiai išreiškė kalbėjęs mitinge kaimiečiai. Darlo žmonių džiaugsmui nebuvo ribų.

Tik vienas kitas buožė slapta sieloje kaupė pagiežą ir neapykantą tiems, kurie džiugavo Tarybų valdžios iškovojimais. Nedžiugino tas buožų Prano Putnos ir Juozo Budrevičiaus, kuriems Tarybų valdžia apkarpė žemės sklypus. Jie ir buvęs smetoninės valdžios metais Simonų valsčiaus policijos nuvados viršininkas Baranuskas dėjos lojaliais naujajai tvarkai, o širdyse kaupė pagiežą, tik ir laukdami progos ją išlieti.

(Bus daugiau)

TĖTE, KUR TU?

(Trijų veiksmų pjesė)

PIRMASIS VEIKSMAS

Panevėžys. Genės Bartusevičienės butas. Mažasis Vidmantas skaito knygą.

VIDMANTAS: Mama, va, rašoma, kad gegutė nemylė savo vaikų. Palieka juos kitiems paukšteliams...

GENĖ: Ne kuo ir tavo tėvelis skiriasi.

VIDMANTAS (nesuprasdamas): „Tėvelis“ — vyriškos giminės daiktavardis, „Gegutė“ — moteriškos.

GENĖ: Kvailutis... Žiūrėk į perlaidą.

VIDMANTAS (skaito): Penkiolika rublių... Mama, iš kur gaval? Tėvelis atsiuntė?

GENĖ (atsidususi): Tėvelis... Nuo Naujų metų tik penkiolika... Kaip pragyventi?

VIDMANTAS: Aš be batukų apsisieisiu. Dabar šilta.

GENĖ: Ir kelnaičių tau reikia, ir naujų knygelių reikės. Negi aš viena pajėgsiu viską įtaisyti...

masis): Ne lepš, o galvą turiu! Nuo 1954 metų nemoku jokių alimentų. Visus apmaunu. Tik praeitame teisme lyg ir nepasisekė...

TREČIASIS VEIKSMAS

„Spindulio“ kolūkio salė. Pranas Bartusevičius sėdi priešakyje, nuleidęs galvą. Pasigirsta griežtas balsas: „Stot! Draugiškas teismas eina!“

TEISMO PIRMININKAS:

Prieš jus kaltinamasis Pranas Bartusevičius. Jis nuo vasario mėnesio „Spindulio“ kolūkio narys. Vyras iš stuomens ir iš liemens, bet nenori duoti pragyvenimo devynerių metų sūnui Vidmantui. Sešis metus užsiliminėjo privačiais darbais, kad išvengtų alimentų. Smet vasario mėnesį liaudies teismas Praną Bartusevičių baudė lygtinai ir priteisė kas mėnesį slųsti sūnui po 100 rublių. Bet jis savo pareigos nevykdo... Kokle bus pasiūlymai?

BALSAS IS SALES: Už pakarpos tokį reikla prigrįbt! Ir jo meilužei garo reikia!

Kol kas trečiasis veiksmas neįvyko. Jį turi suruošti „Spindulio“ kolūkio draugiškas teismas. Tegu Prano Bartusevičiaus ausyse nuolat skamba sūnaus Vidmanto verksmas: „Tėte, kur tu?“

B. Melėniskis

KORESPONDENTAI

planeta

● J. Zemaitis 115 gimimo metines paminėjo ir ta proga literatūrinį teismą pagal apsakymą „Mart“ suorganizavo Vašukėnų biblioteka.

V. Eivaltė

● 200 vietų kaulidę prie tokios pat talpos anksčiau pastatytos pristato „Tarybinio artojo“ kolūkio statybininkai, vadovaujami brigadininko Petronio.

O. Augustinaitė

● Tradicinį ažuolėlį Viešintose pasodino vietos vidurinės mokyklos abiturientai.

● Elektros lemputės užsižiebė Zdanovo vardo kolūkio kultūros namuose; fermose, kolūkiečių butuose.

B. Simulytė

● Atviras komjaunimo susirinkimas, kuriame buvo nagrinėjami elgesio klausimai, įvyko Troškūnų vidurinėje mokykloje.

K. Balčiūnas

Pratytųjų LAIŠKAI

Užterštas pušynas

Yra prie Anykščių MMS gražus pušynas. Įein, būdavo, pavasarį į mišką, įtrauki galvas, sakais kvepiančio oro ir tartum naujų jėgų pasisemi.

Čia pat plevelėje žalsdavo MMS darbuotojų vaikai.

Visai pasikeltė pušyno vaizdas, kai prasidėjo darbų sezonas. Užėmė dabar į mišką, o į nosį trenkia benzino, sudegusių tepalų kvapas. Ant plevelės mėtosi popieriai, filtral. Zolė nurudavusi. Dėl viso to kalti MMS šoferiai ir jų vadovai. Kur tik patogiiau, tiesiog pušyne jie keičia mašinoms tepalus, teršia aplinką. Vadovybė ruošiasi tai uždrausti, bet kada tas bus, nežinia.

J. PALMIRAS

Davatkėlė prie draugiško teismo stalo

Zempučių kaimo gyventojai Dilytė, pasak kaimynų, paskutiniu metu labai jau dievota pasidarė. Nė dieneles nepraleidžia neužsukus į kažnyčią. Labai dažnai ir prie klausyklos kiūto.

— Iš kur gi pas ją tiek nuodėmių? — stebisi kaimynai.

Jei kas Dilytę užklausa, kodėl tokia pamaldi pasidarė, ji, pakėlus akis į padebesį, išgieda:

— Sunkios mūsų nuodėmės. Bet kunigas duoda išrišimą — reiškia, ir dievulis atleis.

Ir štai neseniai paaiškėjo, kodėl Dilytė taip užsispyrusi ieško nuodėmių atleidimo. Mat, kurį laiką ji dirbo sargu vidurinės mokyklos statybos aikštelėje. Saugojo, saugojo statybines medžiagas ir nusprendė: — O jei taip kasdien po lentelę namo parsitempus?

Ir pradėjo tempti. Tempė rytals ir vakarals, prieš puslaunaktį ir po jo.

Bet pagaliau vagystė paaikškėjo.

— Gražink mokyklai lentas, — užsipuolė kaimynai.

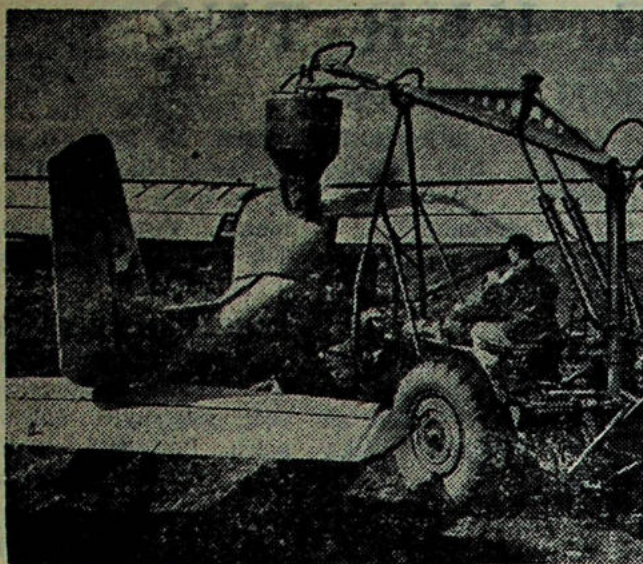
— Kad aš... mane... — Ką tau? Mes išrišimo neduosim. Visus 5 kub. metrus pavogtų lentų gražink, — neatstojo statybininkai ir kaimynai.

Netrukus po to Dilytės bylą svarstė draugiškas teismas. Prie draugiško teismo stalo Dilytė pasijuto labai jau ne kaip. Niekas net nepažadėjo atleisti už vagystę.

Teismas pareikalavo tučtuojau gražinti lentas ir atminčiai dar griežtą papeikimą nuosprendyje užrašė.

— Štai tau ir šventuolėle, — juokėsi kaimynai.

B. Audenis

Cekoslovakijos Respublikos žemės ūkio darbuose plačiai naudojama aviacija.

Nuotraukoje: i lėktuvo „Brigadir“ bunkerį pakraunamos mineralinės trąšos.

Cekoslovakijos telegramų agentūros nuotrauka

iš bazių, dislokuotų Turkijoje, Pakistane, Japonijoje, Filipinuose, Anglijoje, Vakarų Vokietijoje ir kitose šalyse.

Amerikos imperialistų agresyvių pasiruošimų pagrindą sudaro jų raketinės-branduolinės bazės kitų valstybių teritorijoje. Šioms bazėms

namos karinės jūrų bazės. Vis intensyviau siekiama dislokuoti VFR teritorijoje Amerikos įtaisus kovos raketoms leisti.

I amerikinių agresorių karinių pasiruošimų orbitą įtrauktos ir susijusios su JAV specialiais susitarimais tokios šalys, kaip Turkija, Iranas ir Pakistanas. Jų teritorijose, kuriose yra daugiau kaip pusšimtis didelių aerodromų, Amerikos kariuomenė sparčiai stato startines alkšteles raketoms leisti. Užsienio spauda dar praėjusiais metais rašė apie šių bazių statybos tikslus, pabrėždama, kad jos „priartins „Jupiterio“ ir „Toro“ raketą prie galimų Pietų Sibiro pramonės centrų. Amerikos žemyninių sviedinių žiedas apsups pietinį Tarybų Sąjungos flanką“.

Svarbiausias vaidmuo agresyviuose Pentagono (JAV karinė žinyba) pla-

nuose Tolimuosiuose Rytuose skiriama Japonijai. Jos salose yra nemaža aviacijos bazių, steigiamos ir raketinio-branduolinio ginklo bazės. Tokias pat bazes Amerikos kariuomenė steigia Pietų Korėjoje, Filipinuose, Taivano saloje ir kitose vietose.

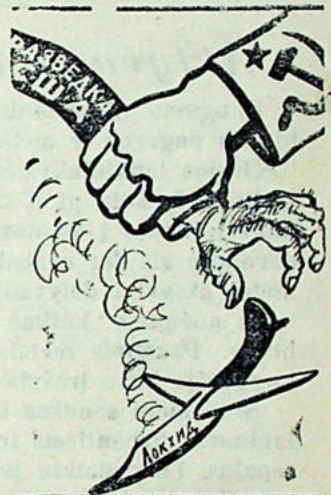
Tautos tų šalių, kurių teritorijoje agresoriai steigia savo karines bazes, pasipiktinusios protestuoja prieš šią politiką. „Amerikos bazės mūsų žemėje yra mirties magnetas, ir nuo jų mūsų šalis turi išsivaduoti kiek galima greičiau“, — rašė šiomis dienomis Graikijos laikraštis „Avgi“. Italijos parlamento deputatai, išrinkti Sardinijoje, pareikalavo, kad vyriausybė uždraustų Jungtinėms Valstijoms naudoti savo bazes šioje saloje provokaciniams šnipinėjimo tikslais. Vakarų Vokietijoje, Japonijoje ir kitose šalyse vyko mitingai, kuriuose darbo žmonės rūsčiai stoja prieš Amerikos karinių bazių dislokavimą.

Tarybinė vyriausybė nuosekliai ir atkakliai vykdo tautos ir gerų kaimyniškų santykių su visomis valstybėmis politiką. Bet ji negali taiks-

tytis su priešais ir agresyviais veiksmais. Visa tarybinė liaudis karštai pritaria Tarybinės vyriausybės vadovo N. Chruščiovo įspėjimui, kad, Amerikos lėktuvams įsiveržus į Tarybų Sąjungą, jie bus nedelsiant numušami, ir kad „prieš tas valstybes, kurios, suteikdamos savo teritoriją Amerikos karinėms bazėms, taps agresyvių veiksmų prieš TSRS bendrininkėmis, bus taip pat imtasi tinkamų priemonių, net smogiant šioms bazėms“.

Tarybinė liaudis tvirtai žvelgia į ateitį. Jai užteks jėgų ir priemonių sužlugdžiusiems agresoriams pažaboti.

N. DENISOVAS,
pulkvininkas

SU KALTES ĮRODYMAIS!

Amerikos agresijos bazės

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko N. Chruščiovo pareiškime, padarytame gegužės 16 d. Paryžiuje Prancūzijos prezidentui de Goliui, Didžiosios Britanijos ministrui pirmininkui Makmilanui ir JAV prezidentui Eizenhaueriui, sakoma, kad gegužės 1 d. provokacinis Amerikos karinio žvalgybinio lėktuvo įsiveržimas į Tarybų Sąjungos oro erdvę (lėktuvas buvo tarybinės raketinės kariuomenės numuštas), anaipol nėra vienintelis JAV karinių oro pajėgų agresyvių šnipinėjimo veiksmų atvejis prieš TSRS. Grubiai mindžiodami visų pripažintas tarptautinės teisės normas ir Suvienytųjų Tautų Organizacijos įstatų principus, JAV valdantieji sluoksniai išūliai pareiškia, kad tokie Amerikos aviacijos įsiveržimai į TSRS suverenią oro erdvę atitinka JAV vyriausybės aprobuotą programą ir yra sąmoninga Jungtinių Amerikos Valstijų politika.

Slėms įsiveržimams, kaip ir kitiems kariniams pasiruošimams prieš TSRS ir kitas socialisti-

nės stovyklos šalis JAV agresyvieji sluoksniai įsteigė Europos teritorijoje, Artimuosiuose ir Viduriniuose Rytuose, o taip pat ellės Ramiojo vandenyno baseinų valstybių teritorijose platų aviacijos, karinių jūrų ir raktinių - branduolinių bazių tinklą. Iš viso JAV turi susitarimus dėl vadinamosios „karinės pagalbos“ su 40 kapitalistinių šalių ir jų žinioje yra maždaug 250 stambių karinių bazių, esančių už Amerikos žemyno ribų. „Iš šių bazių, išdėstytų aplink Tarybų Sąjungą, — šiomis dienomis pagyruoniškai rašė laikraštis „Niujork džornel Ameriken“, — Amerikos balistinės vidutinio veikimo tolimos raketos ir Amerikos strateginės aviacijos bombonešiai gali prasiskverbti į visus Rusijos rajonus...“

Skelbdama „atviro dangaus“ teoriją, Amerikos kariuomenė su savo vyriausybinių sluoksnių pritarimu organizuoja „Lonkhid U-2“ tipo žvalgybinių lėktuvų šnipinėjimo skridimus tiek pagal socialistinių šalių sienas, tiek ir į jų oro erdvės gilumą. Šie šnipinėjimo reisai vykdomi

įrengti JAV imperialistai nesigaili lėšų. Antai, šiais finansiniais metais savo sąjungininkams Europoje apginkluoti pilnu raketų komplektu, kaip teigia agentūra Junaltes Pres Internesnl, JAV paskyrė 300 milijonų dolerių.

Dar prieš dvejus metus Anglijos vyriausybė davė sutikimą statyti raketines bazes Britanijos salų teritorijoje. Neseniai grupė žurnalistų lankėsi vienoje iš tokių bazių Felteve (Norfolko grafystė). Anglijos laikraštis „Gardian“ pranešdamas apie tai rašė: „Kaip Italijos, taip ir Anglijos bazėse turi būti dislokuotos raketos, kurios gali pasiekti Rusijos centrą. Raketos, kurios bus vokiečių rankose..., galės pralėkti viršum Lenkijos ir patekti į Ukrainą“.

Plačiausiu mastu raketiniai-atominiai Amerikos imperialistų pasirengimai Europoje vykdomi VFR teritorijoje. Čia sutelktos didžiulės NATO sausumos pajėgos, įsteigtas tankus aerodromų tinklas. Šiuose aerodromuose bazuojasi lėktuvai nešti atominėmis ir vandenilinėms bomboms. VFR teritorijoje tobuli-

Jeigu nori sudaryti sąrašą

Anykščių metrikacijos biure gauti pareiškimai sekančioms santuokoms registruoti:

1. Bakšio Stanislavo, Juozo s., gim. 1932 m., gyv. Anykščių raj., Rubikių kaime, su Artiškaiskaitė Donata, Stanislavo d., gim. 1935 m., gyv. Anykščių raj., Rubikių kaime.
2. Leonovo Kanafėjo, Laurentijaus s., gim. 1929 m., gyv. Anykščiuose. Mechanizatorių g. 7, su Zemčiugova Feoktista, Moisejaus d., gim. 1936 m., gyv. Utenos raj., Vyžuonų apyl., Karališkių kaime.
3. Gilaudello Antano, Jono s., gim. 1922 m., gyv. Anykščiuose, Parko g. 4, su Pipiraitė Anele, Jono d., gim. 1923 m., gyv. Anykščių raj., Vikonių apyl. ir kaime.
4. Steiblio Antano, Antano s., gim. 1935 m., gyv. Kavarsko raj., I Kurkliuose, su Janonyte Rita, Povilo d., gim. 1938 m., gyv. Anykščių raj., Sklemonių apyl., Sarickų kaime.

Santuokos bus registruojamos 1960 m. birželio mėn. 19 d.

Troškūnų metrikacijos biure gauti pareiškimai sekančioms santuokoms registruoti:

1. Birono Povilo, Viktoro s., gim. 1931 m., gyv. Anykščių raj., Valdionių apyl., Bartuliškių kaime, su Dambauskaitė Brone, Povilo d., gim. 1935 m., gyv. Anykščių raj., Raguvėlės apyl., Važdelių kaime.

Santuoka bus registruojama 1960 m. birželio mėn. 5 d.

2. Vienažindžio Jurgio, Jokūbo s., gim. 1933 m., gyv. Anykščių MMS Troškūnų skyr., su Repčyte Birute, Kazio d., gim. 1938 m., gyv. Troškūnuose, Komjaunimo g. Nr. 38.

3. Repčio Algirdo, Kazio s., gim. 1934 m., gyv. Anykščių raj., Juostininkų kaime, su Kanapienyte Stefani-ja, Igno d., gim. 1933 m., gyv. Anykščių raj., Raguvėlės gyvenvietėje.

4. Vinskaus Stasio, Jurgio s., gim. 1912 m., gyv. Anykščių raj., Levaniškio apyl. ir kaime, su Sadauskaite Bronislava, Petro d., gim. 1918 m., gyv. Anykščių raj., Levaniškio apyl. ir kaime.

5. Sileikos Alfonso, Stepono s., gyv. Anykščių m., Daukanto g. Nr. 3, su Simėnaitė Marcijona, Justino d., gim. 1916 m., gyv. Anykščių raj., Surdegio apyl., Papilių kaime.

Santuokos bus registruojamos 1960 m. birželio mėn. 12 d.

6. Zinkevičiaus Vlodo, Antano s., gim. 1925 m., gyv. Anykščių raj., Surdegio apyl., Pelysų kaime, su Rudokaite Alfonsa, Antano d., gim. 1932 m., gyv. Kupiškio raj., Subačiaus apyl., Masilioniško kaime.

Santuoka bus registruojama 1960 m. birželio mėn. 26 d.

Sportas

Pirmieji pralaimėjimai

Praėjusį šeštadienį mūsų krepšinininkės pradėjo pirmuosius „B“ klasės pirmenybių susitikimus. Jų varžovėmis buvo joniškietės. Visą laiką pirmavusios viešnios laimėjo.

Antrąjį susitikimą anykštietės turėjo su pajėgiomis Kauno „Bangos“ kolek-

tyvo krepšininėmis. Nugalėjo kaunietės rezultatu 53:21. Ir taip mūsų nemunietės iš dviejų susitikimų neiškovojo komandai nė vieno taško.

Nugalėjo nemuniečiai

Draugiškos krepšinio varžybos įvyko Troškūnuose. Miesto sportininkų rinktinė „Nemunas“

Anykščių futbolininkai šeštadienį žaidė su kavarskiečiais. Nugalėjo anykštėnai rezultatu 11:2.

J. Pajarskas

nugalėjo vietos vidurinės mokyklos komandą rezultatu 58:36.

J. Diršė